

CENTRUM EDUKACJI NAUCZYCIELI W KOSZALINIE

NAUCZYCIELSKA EDUKACJA

BIULETYN CENTRUM EDUKACJI NAUCZYCIELI W KOSZALINIE

2014 - NR 4/86

Zdjęcie Zuzanny Romanowskiej ze Sportowej SP nr 1 w Koszalinie nagrodzone III nagrodą na „Międzyszkolnym Konkursie Fotografii Dziecięcej – Koszalin 2013” (fot. Arch. SP 7 w Koszalinie)

***Czas na rozwój społeczno-kulturowy, na uszlachetnienie naszego indywidualizmu,
a jednocześnie na naukę myślenia i działania zbiorowego.***

(dr Jan Szomburg - prezes IBnGR, 2012)

Koszalin: czerwiec - lipiec 2014

Nauczycielska Edukacja – Biuletyn Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie – 2014 nr 4/86

SPIS TREŚCI

„Nauczycielskiej Edukacji” 2014 nr 4/86

ISSN – 1642-34-53

W NUMERZE

SPIS TREŚCI

- O wspomaganiu szkoły jako uczącej się organizacji. Rozmowa z Panią Małgorzatą GÓRSKĄ, koordynatorem wspomagania rozwoju szkół MSCDN w Warszawie	3
- Kim jest Małgorzata Górską?	5
- Izabela SUCKIEL, O spotkaniu w Klubie Dyrektora	6
- Warto czytać! „Dyrektor Szkoły” 5/2014	6
- O edukacji europejskiej w regionie	7
- Anna Walkowiak, Wyniki Konkursu Fotograficznego „Pomorze Zachodnie – TO MY!	8
- Nowoczesne technologie w promocji regionu i szkoły – konferencja	11
- Urszula RUSIAK, Wizyta nauczycieli w Paryżu	12
- Andrzej DERKACZ, Wiosenne Zespoły Metodyczne – 2014 dla nauczycieli szkół zawodowych	13
- Mariola RINK-PRZYBYLSKA, By zapewnić wysoką jakość kształcenia malucha, mistrza zawodu... ..	14
- Elżbieta TOKARZ, Partnerskie spotkanie polskich i niemieckich nauczycieli	15
- XXII Mistrzostwa Pierwszej Pomocy dla szkół ponadgimnazjalnych	17
- Dobry artykuł: Halina DRACHAL, Kruczata za i przeciw. „GN” 2014 nr 7	17
- Ważny problem: Czy ulegamy cyfrowej demencji?	18
- Agnieszka ŻUKOWICZ, Jak inspirować uczniów do nauki i nauczycieli do innowacji?	20
- Zdjęcia uczniów z międzyszkolnych konkursów fotograficznych	23
- Bogdan URBANEK, Niepokój o dydaktykę	24
- Dlaczego warto czytać „Chemię w Szkole”?	25
- Marzena Mleczko, Drzewo rodzinne	26
- Ciekawy artykuł: Dorota ROMANOWSKA, Gorzka prawda o cukrze	29
- Wernisaż Małgorzaty Chmielowskiej	30
- Ciekawa książka: Hanna DUMONT i in., Istota uczenia się. Wykorzystanie wyników...)	31
- Małgorzata TREMBOWELSKA, Nowości książkowe z dydaktyki, pedagogiki, wychowania i organizacji szkolnictwa – Zestawienie bibliograficzne z 2014 - cz. II	33

„Nauczycielska Edukacja” - Biuletyn Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie

Wydawca: Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie, ul. Ruszczyca 16,
fax. 34-767-15, tel. 34-767-10; **Redakcja - 34-767-26.** Internet: www.cen.edu.pl, Poczta e-mail: jps51@tlen.pl
Redakcja: Julian Piotr Sawiński (redaktor naczelny), Adam Paczkowski - zdjęcia, skład komputerowy - JPS
Współpraca: nauczyciele konsultanci i doradcy metodyczni CEN

Redakcja zastrzega sobie prawo redagowania i skracania nadesłanych tekstów oraz zmiany ich tytułów.

O wspomaganiu szkoły jako uczącej się organizacji. Rozmowa z Małgorzatą GÓRSKĄ, nauczycielem konsultantem Mazowieckiego Samorządowego Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Warszawie

1. Witam i bardzo dziękuję, że znalazła Pani chwilę dla czytelników „Nauczycielskiej Edukacji”. Mówi się teraz o kompleksowym (procesowym) wspomaganiu szkół. Pisała Pani o tym niedawno w „Meritum”. Na czym ono ma polegać?

Nowoczesny system wspomagania szkół polega na ich wspomaganiu jako organizacji. Zgodnie z rekomendacjami ekspertów projektu systemowego MEN, w którym czytamy: „Wzmocnienie systemu **wspierania rozwoju szkół** ze szczególnym uwzględnieniem doskonalenia nauczycieli i doradztwa metodycznego”.

Małgorzata Górską – koordynator wspomagania rozwoju szkół (fot. Arch. M.G.)

2. Pani Małgorzato, czy to znaczy, że system doskonalenia nauczycieli powinien być mocniej i wyraźniej skierowany na pracę z całą szkołą (placówką)?

Właśnie tak: system doskonalenia nauczycieli powinien być silniej nakierowany na pracę ze szkołą, służyć wspieraniu jej w wykonywaniu zadań nakładanych przez państwo, jak również wspomagać w rozwiązywaniu indywidualnych problemów. Oznacza to, że doskonalenie powinno być **adresowane do szkoły** rozumianej jako złożona organizacja

3. Dlaczego – Pani zdaniem - szkoła czy inna edukacyjna placówka powinna być postrzegana jako swoista całość, czyli organizacja?

Szkoła powinna być postrzegana jako całość, jako organizacja. Świat współczesny jest światem organizacji. Organizacje różnią się od siebie celami i potrzebami, którym służą. Łączy je jednak dążenie do przetrwania. Wszystkie organizacje, chcąc dostosować swoją działalność do rosnących wymagań klientów oraz do standardów obowiązujących w Unii Europejskiej, powinny zmierzać do wdrożenia nowoczesnych rozwiązań w zakresie zarządzania. Aby to osiągnąć, należy szczególną uwagę zwrócić na pracowników, którzy są podstawą funkcjonowania każdej organizacji. To oni kształtują wizerunek, tworzą kulturę organizacyjną i renomę instytucji w otoczeniu. Jak pisał Tadeusz Kotarbiński, organizacja to „pewien rodzaj całości (...), której wszystkie składniki współprzyczyniają się do powodzenia całości”.

O wspomaganiu szkoły jako uczącej się organizacji. Rozmowa z Małgorzatą GÓRSKĄ, nauczycielem konsultantem Mazowieckiego Samorządowego Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Warszawie – cd.

4. Uważam, że najważniejszym zadaniem szkoły, nauczycieli, jest organizować uczenie się uczniów. Czyli – Pani zdaniem - szkoła czy przedszkole (placówka oświatowa) powinna akcentować przede wszystkim sprawną organizację pracy?

Szkoła, przedszkole, poradnia psychologiczno-pedagogiczna, placówka doskonalenia nauczycieli czy ośrodek szkolno-wychowawczy - to organizacje utworzone, aby osiągać ważne społecznie cele edukacyjne i realizować konkretne zadania, zapisane w przepisach ustawy z 7 września 1991 roku o systemie oświaty i aktach wykonawczych. Organizację w szkole tworzą; dyrektor i jego zastępcy, nauczyciele i inni pracownicy oraz uczniowie.

5. Wiadomo, że są różne sposoby myślenia o rozwoju organizacji, szkoły. Ale de facto, co najbardziej decyduje o osiągnięciach szkoły?

Mimo zbliżonych zadań organizacje oświatowe różnią się między sobą sposobami myślenia o rozwoju, sposobami osiągania założonych celów oraz uzyskiwanymi efektami kształcenia i wychowania. Dr Jan Fazlagić (2007) uważa, że „O powodzeniu organizacji decyduje **kompozycja unikatowych zasobów** i umiejętności, którymi ona dysponuje. Unikatowy charakter mogą mieć różne zasoby: ludzkie, finansowe, materialne, organizacyjne, technologiczne, rekrutacyjne, promocyjne. Niebagatelne znaczenie dla planowania rozwoju ma doświadczenie i wiek szkoły. W nowo otwartej szkole głównym problemem jest stworzenie organizacji i zapewnienie jej przetrwania. Szkoła z dłuższym stażem musi poradzić sobie z problemem uzyskania stabilności i zdobycia koniecznej reputacji. Na etapie dojrzałości przed szkołą stoi wyzwanie **osiągnięcia wyjątkowości** i zapewnienia sobie zdolności przystosowawczych.

6. Dlaczego szkoły powinny myśleć o swojej wyjątkowości i własnym rozwoju? Jakie są główne podejścia do planowania rozwoju szkoły?

Istnieją 2 różne podejścia do planowania. Są szkoły, które stawiają na ciągłość - planują rozwój na podstawie zgromadzonych doświadczeń, przeszłych i obecnych sukcesów i porażek. **Przyszłość taktują jako kontynuację dnia dzisiejszego**, szeroko opisują historię i tradycje szkoły, podkreślają dotychczasowe osiągnięcia, proponują sprawdzone przez lata działania, szczerą się absolwentami, bazują na uzyskanej w przeszłości marce.

7. Czy szkoły – Pani zdaniem – wystarczająco dużo myślą o swojej przyszłości i dostrzegają związki między historią, teraźniejszością a własną przyszłością?

W innych szkołach uznaje się, że pomiędzy tym, co dzieje się obecnie, a przyszłością brak jest ciągłości, zakłada się, że przyszłe zjawiska, procesy i zdarzenia będą zasadniczo różne od tych, których obecnie doświadczamy. W takich szkołach **stawia się na zmianę, pomysłowość**, tworzy się plany na miarę pasji, ambicji i marzeń. Podejmowane są działania, których inicjatorzy potrafią przemówić do wyobraźni społeczności szkolnej.

8. Pani Małgorzato, dlaczego tak ważne jest, aby placówki doskonalenia nauczycieli zakładały i dążyły do uruchomienia myślenia twórczego dyrektorów oraz nauczycieli?

Bez względu na sposób myślenia członków organizacji o rozwoju, wspomaganie szkoły przez placówkę doskonalenia powinno dążyć do uruchomienia myślenia twórczego, tak by dyrektor i rada pedagogiczna stali się kreatorami rzeczywistych zmian, a szkoła dążyła do modelu organizacji uczącej się.

O wspomaganiu szkoły jako uczącej się organizacji. Rozmowa z Małgorzatą GÓRSKĄ, nauczycielem konsultantem Mazowieckiego Samorządowego Centrum Doskonalenia... – cd.

9. Jest Pani zwolennikiem idei, aby dyrektor szkoły pełnił rolę edukacyjnego przywódcy?

Dyrektor szkoły powinien być przywódcą. Zdaniem dr J. Fazlagića (2007) „Odpowiedzialnością dobrego przywódcy jest zdolność organizacji do przetrwania i rozwoju, skutecznego adaptowania się do zmieniającego się otoczenia, zapewnienie zdolności organizacji do dokonywania zmian, budowania i realizowania strategii zmian organizacyjnych. **Dobry przywódca motywuje, inspirowuje**, ustawia ludzi, tworzy zespoły i zawiązuje koalicje rozumiejące oraz akceptujące wizję i strategię organizacji.”

W trakcie konkursu na dyrektora, warto pomyśleć, aby w autorskiej koncepcji dyrektor zwrócił uwagę na te czynniki ludzkie, które mają wpływ na dobre funkcjonowanie szkoły i tworzenie zespołu. Należą do nich m.in.: odpowiednia filozofia zarządzania, adekwatna rekrutacja pracowników, skuteczne motywowanie, sprawiedliwe nagradzanie, kreatywność, perspektywy rozwoju, a przede wszystkim jasno określone cele.

10. Dlaczego tak ważna jest odpowiednia koncepcja rozwoju szkoły?

W niektórych szkołach koncepcja zostaje zaprezentowana wszystkim członkom społeczności szkolnej. Po akceptacji przez radę pedagogiczną, radę rodziców, samorząd uczniowski wytycza ona wszystkim ten sam kierunek działania, **odgrywa rolę drogowskazu**. W innym przypadku wizja dyrektora zostaje zmodyfikowana zgodnie z przekonaniem nauczycieli, rodziców i uczniów.

→ Pani Małgorzata, bardzo dziękuję za rozmowę. Rozumiem, że jest jeszcze wiele innych pytań i problemów, które warto postawić, bo łączą się z nową formułą wspomagania rozwoju szkół. Warto oczywiście o nich rozmawiać, ale może w kolejnej rozmowie.

– Julian Piotr Sawiński, redaktor naczelny „Nauczycielskiej Edukacji”

Kim jest Małgorzata Górską?

Konsultantka ds. rozwoju i awansu zawodowego nauczyciela, edukacji międzykulturowej, edukatorka praw człowieka i praw dziecka, wojewódzki koordynator projektów ogólnopolskich w zakresie wdrażania nowej podstawy programowej, edukacji wielokulturowej i edukacji globalnej. Uczestniczka wielu projektów międzynarodowych, w tym m.in. Kształcenie dzieci imigrantów - wizyta studyjna w ramach projektu Leonardo da Vinci, Catanzaro, Włochy 2009. Autorka kilku publikacji w tym m.in.: *Dziecko odmienne kulturowo w szkole* i *Wielokulturowość w przedszkolu*.

Autorka wielu programów doskonalenia zawodowego nauczycieli oraz prowadząca zajęcia na wielu formach doskonalenia zawodowego, w tym wykłady i warsztaty: Kształcenie dzieci i młodzieży cudzoziemców; Edukacja wielokulturowa i międzykulturowa; Poznajmy się, sytuacja imigrantów w Polsce; Wielokulturowość we wczesnej edukacji dziecka; Zrozumieć innych, czyli jak uczyć o uchodźcach; Swój, Obcy, Inny - wykorzystanie tekstów kultury w pracy nauczyciela i inne. Doświadczenie szkoleniowe w zakresie:

- 1/ prowadzenia kursów dla nauczycieli, doradców metodycznych i kadry kierowniczej z zakresu prawa oświatowego, rozwoju i awansu zawodowego, 1995 - 2012,
 - 2/ wykładowca na kursie kwalifikacyjnym dla kadry kierowniczej z zakresu zarządzania oświatą 2000 - 2012,
 - 3/ wykładowca na kwalifikacyjnym kursie pedagogicznym dla czynnych zawodowo nauczycieli 2000 - 2012,
 - 4/ trener grup ogólnopolskich szkoleń dla kandydatów na ekspertów, CODN 2006 - 2010;
 - 5/ wykładowca przedmiotu Prawo oświatowe w Kolegium Nauczycielskim w Warszawie 2008 – 2012 (1)
-

1. www.mscdn.edu.pl/kontakty

O spotkaniach w Klubie Dyrektora

W dniach 26-29 maja 2014 r. odbyły się w CEN cykliczne spotkania w ramach Klubu Dyrektora. Zaproszono wszystkich dyrektorów przedszkoli, szkół i placówek oświatowo-wychowawczych.

Spotkania **Klubu Dyrektora** były poświęcone jednemu z podstawowych kierunków realizacji polityki oświatowej państwa: „**Działania szkoły na rzecz zdrowia i bezpieczeństwa uczniów**”. Odbyły się w Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie ul. Ruszczyca 16, od godz. **10:00 do 13:00** wg wskazanego harmonogramu.

Tematyka spotkania

1. Kontrola i ocena stanu bezpieczeństwa w placówce oświatowej pod względem technicznym.
2. Nadzór dyrektora nad zapewnianiem bezpiecznych i higienicznych warunków nauki.

A dodatkowo:

3. Dla przedszkoli: Organizacja zajęć dodatkowych. Praktyczne wskazówki.
4. Dla gimnazjów: Budowanie ścieżek kariery w świetle zmian w kształceniu zawodowym.
5. Dla szkół ponadgimnazjalnych: Projektowanie i organizowanie kwalifikacyjnych kursów zawodowych. Doradztwo zawodowe jako pomoc w projektowaniu i realizowaniu ścieżek edukacyjno-zawodowych w świetle zmian w systemie edukacji.

Izabela Suckiel – konsultant CEN

Warto czytać! – „Dyrektor Szkoły” 5/2014

„Dyrektor Szkoły” okładka nr 5/2014 (fot. www.dyrektorszkoly.pl)

„Jednym z zadań dyrektora szkoły jest **motywowanie pracowników** do podnoszenia kompetencji zawodowych. Nie zawsze okazuje się to łatwe. Przeciążenie innymi obowiązkami, brak wiary w skuteczność proponowanych form uczenia się, czy wreszcie przekonanie o braku potrzeby dalszego rozwoju w danym zakresie – to argumenty, które często padają w trakcie analizy potrzeb szkoleniowych pracowników. Niepokojące jest również to, że wiele działań realizowanych w ramach **doskonalenia ma charakter epizodyczny**. Mając świadomość wyzwań związanych z tworzeniem kompleksowego podejścia do rozwoju szkoły jako organizacji, w majowym „Dyrektorze Szkoły” przygotowaliśmy dla Państwa *Niezbędnik poświęcony doskonaleniu nauczycieli*” (1). Niezbędnik Dyrektora Szkoły – Doskonalenie nauczycieli:

[Pogłębiona diagnoza potrzeb rozwojowych](#) Krzysztof Bednarek
[Jak motywować do podnoszenia kompetencji](#) Magdalena Goetz
[Od WDN do sieci współpracy i samokształcenia](#) Danuta Elsner
[Biblioteka jako element doskonalenia](#) Jarosław Kordziński (1)

1. www.dyrektorszkoly.pl – dostęp z 29.05.2014

O edukacji europejskiej w regionie

Za nami wybory do parlamentu Unii Europejskiej. Redakcja „Nauczycielskiej Edukacji” unika politycznych tematów, ale edukacja europejska jest przecież ważną częścią kształcenia obywatelskich postaw młodych i dorosłych ludzi. Minęło właśnie 10 lat naszego udziału w UE. Miasto Koszalin chwali się licznymi osiągnięciami. Napisano o tym m.in.:

„Po wejściu Polski do UE Koszalin skorzystał z możliwości rozwoju praktycznie każdej sfery funkcjonowania miasta. Począwszy od inwestycji w Strefie Ekonomicznej, dzięki której pracę znalazło ponad 3000 osób, od inwestycji w kulturę (remont Teatru, budowa Filharmonii), poprzez sport (budowa nowej Hali Widowiskowo-Sportowej, nowe boiska i place zabaw), rewitalizację naszego pięknego parku i przebudowę Rynku Staromiejskiego, po wielomilionowe inwestycje drogowe (m.in. ring drogowy). Ponad 250 milionów złotych wydano na poprawę infrastruktury Szpitala Wojewódzkiego. Za pieniądze unijne zbudowaliśmy wiele kilometrów ścieżek rowerowych, zakupiliśmy nowe autobusy” (1).

„Koszalin czerpie z Unii Europejskiej pełnymi garściami. W ciągu 10 lat pokonaliśmy spory dystans. Nie tylko gonimy Europę, ale w wielu przypadkach jesteśmy od niej nowocześniejsi i lepiej wykształceni. Historyczna decyzja sprzed 10 lat o wejściu Polski do Unii Europejskiej przełożyła się na poprawę standardu życia koszalinian i bardzo szybki rozwój naszego miasta” (1). To brzmi ładnie, ale jest tylko jedną stroną tego medalu. Ciekawe, jak szkoły realizują zadania europejskiej edukacji? **Zapraszamy do prezentacji i dyskusji.**

Koszaliński pomnik Płonące ptaki W. Hasióra (fot. www.facebook.com)

--> KONKURS FOTOGRAFICZNY CEN

Wyniki Konkursu Fotograficznego „Pomorze Zachodnie – TO MY!”

Na konkurs fotograficzny realizowany w ramach projektu pt. „Pomorze Zachodnie – TO MY!” wpłynęło łącznie 237 prac uczniów. Komisja konkursowa przyznawała nagrody i wyróżnienia w ramach trzech kategorii: 1/ szkoły podstawowe, 2/ gimnazja, 3/ szkoły ponadgimnazjalne. W skład komisji konkursowej wchodził: Zenon Decyk – wicedyrektor CEN – przewodniczący, Anna Walkowiak, Renata Lemańczyk, Mariola Rink-Przybylska, Maria Płóciennik, Jagoda Pulkowska, Alicja Lorenz.

Komisja postanowiła nagrodzić następujących uczniów.

Lp.	Autor	Szkoła/placówka	Tytuł	Lokata	Opiekun
SZKOŁY PODSTAWOWE					
1	Adrian Pietrowski	Szkoła Podstawowa w Sarbinowie	Nasz region	I LOKATA	Brak
2	Regina Andrzejewska	Szkoła Podstawowa w Sarbinowie	Nasz region	II LOKATA	Brak
3	Ola Bojko	SP nr 6 w Kołobrzegu	Zimowa Parsęta	III LOKATA	Danuta Hybel-Matusiewicz
4	Zuzanna Bednarz	SP nr 3 w Kołobrzegu	Morska opowieść rybacka i rybaczki w Kołobrzegu	WYRÓŻNIE-NIE	Agnieszka Wojciechowska
5	Amelia Żukowicz	Szkoła Podstawowa nr 2 w Sianowie	Bursztynowe skarby	WYRÓŻNIE-NIE	Izabela Janocha

Bursztynowe skarby – zdjęcie Amelii Żuchowicz, SP nr 2 w Sianowie, wyróżnione w ww. konkursie fotograf. (fot. Arch. CEN)

--> KONKURS FOTOGRAFICZNY CEN

Wyniki Konkursu Fotograficznego „Pomorze Zachodnie – TO MY!” – cd.

GIMNAZJA

6	<i>Aurelia Bajer</i>	<i>Gim 9 Koszalin</i>	<i>Autostrada</i>	<i>I LOKATA</i>	<i>Katarzyna Stasiłowicz</i>
7	<i>Michał Kopiel</i>	<i>Zespół Szkół w Tymieniu</i>	<i>Morskie odwiedziny w Pleśnej</i>	<i>II LOKATA</i>	<i>Dorota Stryjewska-Bryzek</i>
8	<i>Paulina Wierzbicka</i>	<i>Gimnazjum w Ustroniu Morskim</i>	<i>Ślady na piasku</i>	<i>III LOKATA</i>	<i>Ewa Bielec</i>
9	<i>Weronika Chołuj</i>	<i>Gimnazjum w Manowie</i>	<i>Rozgardiasz</i>	<i>III LOKATA</i>	<i>Iwona Daniuk</i>
10	<i>Magdalena Zalewska</i>	<i>Gimnazjum nr 9 w Koszalinie</i>	<i>Sroga zima</i>	<i>WYRÓŻNIE-NIE</i>	<i>Katarzyna Stasiłowicz</i>
11	<i>Wiktoria Zajac</i>	<i>Gimnazjum w Malechowie</i>	<i>Pomorskie marzenia</i>	<i>WYRÓŻNIE-NIE</i>	<i>Dorota Manijak</i>

Morskie odwiedziny Pleśnej – zdjęcie Michała Kopieła. ZS w Tymieniu, wyróżnione II lokatą w ww. konkursie (fot. Arch. CEN)

--> KONKURS FOTOGRAFICZNY CEN

Wyniki Konkursu Fotograficznego „Pomorze Zachodnie – TO MY!” – cd.

SZKOŁY PONADGIMNAZJALNE					
12	Joanna Kłoczowska	II Liceum Ogólnok. w Koszalinie	Potrzeba tak mało, żeby dać tak wiele	I LOKATA	Karolina Kamińska
13	Sylwia Szymańczuk	Zespół Szkół nr 1 w Koszalinie	Kontrasty zimy	II LOKATA	Magdalena Radko
14	Karolina Mysłək	Zespół Szkół nr 2 w Koszalinie	Jesień życia	III LOKATA	Wioletta Syczewska
15	Olimpia Ciećwierska	ZS Plastycznych w Koszalinie	Ląd jak fala	III LOKATA	Katarzyna Gwardiak - Kocur
16	Natalia Bihun Aleksandra Klupp	ZS Ponadgim. w Gryficach	Tajemnicza droga	WYRÓŻNIE-NIE	Dariusz Drelich
17	Angelika Bykowska	Zespół Szkół nr 1 w Koszalinie	Szczyt marzeń	WYRÓŻNIE-NIE	Magdalena Radko
18	Justyna Kadzińska	Zespół Szkół nr 7 w Koszalinie	Wilcze jezioro	WYRÓŻNIE-NIE	Małgorzata Cierocka
19	Adam Kawalek	Zespół Szkół nr 1 w Kołobrzegu	Port w Dźwirzynie	WYRÓŻNIE-NIE	Agnieszka Grzegorzczak-Maziarz

Jesień życia – zdjęcie Karoliny Mysłək, ZS nr 2 w Koszalinie, III lokata w ww. konkursie fotograficznym (fot. Arch. CEN)

Nowoczesne technologie w promocji regionu i szkoły – konferencja

Wszystkich zainteresowanych nauczycieli oraz laureatów konkursu fotograficznego i filmowego wraz z opiekunami, zaproszono - **31 maja 2014 r.** do Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie – na konferencję pn. **Nowoczesne technologie w promocji regionu i szkoły** realizowanej w ramach „Pomorza Zachodniego – TO MY!”.

Wicemarszałek Andrzej Jakubowski podczas konferencji (fot. A. Paczkowski)

O programie konferencji

1. Wykład: **Media społecznościowe w promocji szkoły i regionu** - dr Monika Śliwińska-Kaczmarek, Politechniki Koszalińska;
2. Wykład: **Rola filmu w promocji szkoły i regionu** - Marcin Napierała, redaktor naczelny Telewizji Kablowej MAX w Koszalinie
3. Wręczenie nagród laureatom konkursu fotograficznego **Wokół nas - ludzie, miejsca, sytuacje...** oraz konkursu filmowego **Stąd jesteśmy**. Prezentacja nagrodzonych prac (AW);
4. Wręczenie nagród konkursu dla nauczycieli „Jak inspirować uczniów do nauki i nauczycieli do innowacji?”

Dr Monika Kaczmarek-Śliwińska podczas wykładu (fot. A. Paczkowski)

Wizyta nauczycieli w Paryżu

Pod koniec marca 2014 roku uczestniczyliśmy w kolejnym spotkaniu partnerów projektu *Znaczenie nowoczesnych technologii w motywowaniu dorosłych z terenów defaworyzowanych do uczenia się*. Spotkanie odbyło się tym razem w Paryżu, w dniach: 25 – 28 marca, a uczestniczyło w nim 15 osób, w tym, z ramienia CEN Katarzyna Sobańska i Urszula Rusiak.

Grupą opiekowały się i służyły pomocą Mona i Francois, którzy starali się zapewnić nam nie tylko odpowiednią dawkę wiedzy i umiejętności, ale także wiele wrażeń z pobytu w stolicy Francji. W siedzibie E-Seniors zorganizowano dwa warsztaty, prowadzone przez Dimitriosa z Cypru, który cierpliwie tłumaczył nam zasady tworzenia ankiet on-line (JotForm) oraz prowadzenia bloga (Wordpress). Mieliśmy okazję zobaczyć Centrum Edukacyjne dla dorosłych w Paryżu, gdzie można się przekwalifikować i zdobyć nowe umiejętności przydatne np. do pracy w charakterze call center. Duże wrażenie zrobiło na nas wyposażenie sal.

Wycieczka statkiem po Sekwanie pozwoliła nam zobaczyć wiele ważnych obiektów w Paryżu i zrobić piękne zdjęcia. Przeszliśmy także alejkami cmentarza Pere La Chaise, gdzie można zobaczyć groby wielu znanych ludzi , np. Fryderyka Chopina, Edith Piaf czy Jima Morrisona.

Paryż – najsłynniejsza wieża świata (fot. www.facebook.pl)

Mieliśmy okazję porozmawiać z naszymi partnerami także w mniej formalnych sytuacjach, na przykład podczas obiadu w restauracji serwującej głównie owoce morza. Planowaliśmy kolejną wizytę – w Polsce.

Maksymalnie wykorzystywaliśmy wolny czas na wędrowki po Paryżu, nie bacząc na bolące nogi czy potłuczony bark. Wieczorny spacer po oświetlonych Champs Elysees na długo pozostanie w pamięci. Nauczyliśmy się zachowywać szczególną ostrożność podczas spacerowania chodnikami Paryża, szczególnie w miejscach, gdzie przecinają je ścieżki dla rowerów. Świetnie zorganizowane metro powodowało, że wydawało się iż wszędzie jest blisko. Najbardziej niekomfortowa dla większości z nas była chyba podróż do Paryża, a potem powrót do domu – na Cyprze, na Litwie, w Szwecji, w Turcji czy w Polsce.

Teraz pozostaje dobrze zaplanować pobyt naszych partnerów w Koszalinie, żeby wyjechali także pełni wrażeń. (Urszula Rusiak)

Wiosenne Zespoły Metodyczne - 2014 dla nauczycieli szkół zawodowych

Zakończyły się Wiosenne Zespoły Metodyczne, tradycyjnie od wielu lat organizowane przez Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie. Niezmiennie, cieszą się one znacznym zainteresowaniem nauczycieli, bowiem umożliwiają spotkania z doradcami metodycznymi organizującymi różnorodne warsztaty, przedstawicielami wydawnictw szkolnych i pedagogicznych oraz pracownikami naukowymi Politechniki Koszalińskiej, pozwalają nauczycielom doskonalić ich warsztat metodyczny, uzupełniać fachowy księgozbiór oraz pozyskiwać wiedzę o charakterze interdyscyplinarnym.

Tegoroczna edycja Wiosennych Zespołów Metodycznych w obszarze kształcenia zawodowego odbywała się w dniach 21- 22 marca w Zespole Szkół nr 11 w Koszalinie. W ofercie programowej uwzględniono przewidywane potrzeby nauczycieli z różnych branż kształcenia zawodowego, wynikające z konieczności sprostania wymaganiom nowej podstawy programowej kształcenia w zawodach zreformowanego systemu kształcenia zawodowego w Polsce.

Dla nauczycieli z krótkim stażem w zawodzie, zaproponowano zajęcia pt. **Planowanie dydaktyczne w kontekście nowej podstawy programowej**. Podczas tych zajęć przedstawiono pewną formę planowania dydaktycznego ułatwiającą również monitorowanie i ewaluację wewnętrzną realizacji programu nauczania danego zawodu.

Nauczycielom kształcenia zawodowego teoretycznego i praktycznego, doradcom zawodowym, nauczycielom szkół ponadgimnazjalnych wspierających uczniów w konstruowaniu ścieżek rozwoju zawodowego zaproponowano cykl wykładów pt. **Projektowanie i organizowanie kwalifikacyjnych kursów zawodowych oraz Doradztwo zawodowe jako pomoc w projektowaniu i realizowaniu ścieżek edukacyjno – zawodowych w świetle zmian w systemie edukacji**. Wykłady prowadził doradca metodyczny oraz szkolny doradca zawodowy z dużym doświadczeniem we współpracy z młodzieżą świadomie projektującą swój rozwój zawodowy.

Nowa podstawa programowa kształcenia w zawodach wywołała potrzebę wspierania kształcenia zawodowego podręcznikami opracowanymi dla konkretnych kwalifikacji zawodowych. Jak dotąd, potrzeby te nie zostały zaspokojone zgodnie z oczekiwaniami nauczycieli. Dlatego w programie spotkań z wydawcami umożliwiono nauczycielom zapoznanie się z ofertą wydawnictwa WSiP. Przedstawiciele tego wydawnictwa zaprezentowali nauczycielom najnowsze wydania oczekiwanych podręczników oraz rozpowszechnili podczas spotkań „Katalog 2014 / 2015 - Publikacje zawodowe” zawierający ofertę wydawniczą w pełni dostosowaną do nowej podstawy programowej. Nowością wydawnictwa są w szczególności zbiory testów i zadań praktycznych ułatwiających przygotowanie uczniów do egzaminów zewnętrznych z zakresu wybranych kwalifikacji.

Szczególным zainteresowaniem nauczycieli spotkał się wykład pt. **Podstawy sprawnego myślenia i przyczyny błędów w myśleniu** - poprowadzony przez prof. Wojciecha Kacalaka z Politechniki Koszalińskiej. Wykład poprowadzony został w kontekście Strategii Lizbońskiej, nawiązywał do wyznaczników współczesnej edukacji: umiejętności myślenia naukowego, myślenia matematycznego, kreatywności, umiejętności sprawnego przetwarzania danych i logicznego wnioskowania.

Bazując na elementach współczesnej neurodydaktyki wskazano na metody podwyższania sprawności myślenia, twórczego rozwiązywania problemów, kształtowania nawyków poszukiwania nowatorskich rozwiązań przydatnych w praktycznych zastosowaniach. Poruszane zagadnienia zostały zilustrowane interesującymi przykładami i praktycznymi rozwiązaniami.

Podsumowując, wykład w swoim przekazie stanowił swoistą receptę na sukces, którą zdaniem słuchaczy warto przekazać absolwentom szkoły zawodowej.

Andrzej Derkacz – kierownik Pracowni Szkolnictwa Zawodowego CEN

By zapewnić wysoką jakość kształcenia malucha, mistrza zawodu i maturzysty

Wiosenne Zespoły Metodyczne i XV Targi Edukacyjne CEN w Koszalinie

Zgodnie z tradycją Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie 21 i 22 marca br. ponad ośmiuset nauczycieli i wychowawców spotkało się z różnymi specjalistami pedagogiki i metodyki nauczania. Zajęcia prowadzili pracownicy naukowcy politechnicznych i pedagogicznych uczelni wyższych, przedstawiciele merytoryczni wydawnictw edukacyjnych: konsultanci metodyczni, autorzy podręczników oraz konsultanci i doradcy metodyczni naszej placówki. Wykłady, spotkania, zajęcia praktyczne i warsztaty odbyły się w ramach XV Targów Edukacyjnych i Wiosennych Zespołów Metodycznych. Na zajęciach podjęto problemy wynikające z wprowadzania zmian w systemie edukacyjnym.

Nauczyciele najmłodszych uczniów skupili się na kształceniu sześciolatków w szkole podstawowej. Inni nauczyciele mieli okazję dokonać analizy obowiązującej od 2015 r. formuły egzaminu maturalnego i sprawdzianu. Wielu zapoznało się z nowymi rozwiązaniami metodycznymi sprzyjającymi rozwijaniu kreatywności uczniów, także wykorzystaniu przez nich umiejętności do rozwiązywania rzeczywistych problemów (zgodnie z założeniami podstawy programowej). W ofercie uwzględniono problematykę doradztwa zawodowego, organizacji oraz upowszechniania różnych ścieżek edukacyjno-zawodowych.

Największą popularnością cieszyły się propozycje skierowane do nauczycieli sześciolatków oraz nauczania wczesnoszkolnego dotyczące np. symultaniczno-sekwencyjnej metody czytania prof. Jagody Cieszkowskiej i odkrywania twórczych zdolności uczniów. Wielu nauczycieli wzięło udział w zajęciach dotyczących rozwijania intuicji geometrycznej najmłodszych uczniów, wykorzystania w nauczaniu metodyki zabawy czy inspirowania dzieci do rozwoju poprzez kontakt ze sztuką i przyrodą.

Duża grupa nauczycieli zainteresowana była specyfiką pracy z dziećmi z autyzmem lub z uczniami nieradzącymi sobie ze złością i agresją, także propozycjami skutecznej pomocy młodzieży z dysleksją na lekcjach języków obcych i indywidualizacji nauczania uczniów na zajęciach komputerowych czy lekcjach informatyki.

W kręgu zainteresowania wielu matematyków znalazły się umiejętności rozumowania, zgadywania, sprawdzania, odkrywania i twórczego myślenia gimnazjalistów oraz organizacyjno-metodyczne rozwiązania zapewniające efektywne nauczanie umiejętności przydatnych w życiu. Dobre cele, dobre zadania i skuteczne sposoby rozwijania myślenia matematycznego uczniów o różnych możliwościach lub potrzebach to niezbędne warunki do sukcesu uczniów. Nauczyciele innych specjalności uczestniczyli w różnych formach doskonalenia umiejętności kształcenia, wymiany doświadczeń z zakresu zagadnień przedmiotowych, metodyki nauczania, diagnozowania umiejętności uczniów, projektowania i organizacji kursów zawodowych.

Z zaproszenia na imprezę skorzystały różne wydawnictwa oświatowe. Zaprezentowały interesującą ofertę wydawniczą, nowoczesne pomoce dydaktyczne dla najmłodszych i starszych uczniów, gry i zabawy, różnorodne rekwizyty oraz plansze. W gościnnych progach Zespołu Szkół nr 11 w Koszalinie odbyło się wiele ożywionych rozmów i dyskusji nauczycieli zainteresowanych przyszłością uczniów.

Redakcja: Mariola Rink-Przybylska – nauczyciel konsultant CEN

Partnerskie spotkanie polskich i niemieckich nauczycieli

W dniach 06-07 marca 2014 r. odbyło się spotkanie nauczycieli szkół partnerskich polskiego Gimnazjum im. Agaty Mróz-Olszewskiej z Bobolic i niemieckiego Centrum Ewangelickiego im. Katarzyny von Bora z Demmina.

Było to specjalistyczne spotkanie kadry nauczycieli polskich z kadrą niemiecką. Tematem przewodnim była „**Osobowość nauczyciela współczesnej szkoły w kontekście polsko - niemieckiej wymiany młodzieży**”. Celem - wymiana doświadczeń oraz wypracowanie wniosków do dalszej współpracy.

Bałtyckie wybrzeże – piękniejsze od innych (fot. www.gk24.pl)

Było to pierwsze spotkanie, w którym uczestniczyli wszyscy nauczyciele „przedmiotowcy” z obu ww. szkół. W fazie planowania ustalono przyporządkowanie nauczycieli do poszczególnych bloków tematycznych, w ramach których niemieccy goście obserwowali zajęcia lekcyjne prowadzone przez bobolickich nauczycieli. Scenariusze wszystkich lekcji zostały przetłumaczone na język niemiecki i ustalono tzw. nauczyciela-opiekuna dla każdej z grup. Byli to nauczyciele germaniści pracujący w gimnazjum. Wspólne obawy przed ciszą po odbytych blokach były zupełnie bezpodstawne. Zarówno polscy jak i niemieccy nauczyciele bardzo szybko nawiązali kontakt. Porozumiewali się w języku niemieckim, angielskim, rosyjskim i francuskim. Nauczyciele pracowali w trzech blokach przedmiotowych: językowym, matematyczno-przyrodniczym oraz sportowo-artystycznym. Zajęcia zostały omówione pod kątem podobieństw i różnic w organizacji, stosowanych metodach, formach i wykorzystywanych środkach dydaktycznych.

Partnerskie spotkanie polskich i niemieckich nauczycieli – cd.

Oto nasze spostrzeżenia:

Podobieństwa - W obu szkołach realizowana jest koncepcja pracy skoncentrowana na wpajaniu wartości, nastawiona na sukces ucznia. Ważnym elementem jest stworzenie atmosfery wzajemnej akceptacji i życzliwości. Liczebność uczniów w oddziałach kształtuje na podobnym poziomie. W oddziałach znajdują się uczniowie o różnym poziomie zdolności. **Problemem jest motywacja** młodzieży w wieku dojrzewania do wysiłku fizycznego i intelektualnego. Problemy uczniów są diagnozowane w poradniach, a szkoła pracuje ze zdiagnozowanym uczniem w oparciu o indywidualne programy terapeutyczne. W obu szkołach uczniowie oceniani są za postęp i wkład pracy w stosunku do ich indywidualnych możliwości.

Różnice - Lekcje w szkole niemieckiej trwają 90 min. a w szkole polskiej 45 min. U naszych zachodnich sąsiadów, w klasie powyżej dwudziestu uczniów dodatkowo jest nauczyciel wspomagający. W szkole niemieckiej znajdują się pomieszczenia tzw. sale wyciszające dla uczniów nadpobudliwych, stosowanie przygotowanych przez nauczyciela prezentacji multimedialnych w szkole niemieckiej jest bardzo rzadkie, a organizacja nauki w szkole polskiej wymaga dłuższej koncentracji uwagi przez uczniów niż w szkole niemieckiej. W szkole niemieckiej zajęcia korekcyjno-kompensacyjne są obowiązkowe i zintegrowane z planowanymi lekcjami, w przeciwieństwie do zajęć w szkole polskiej (zkk odbywają się poza planem). Indywidualizacja pracy z uczniem w szkole niemieckiej występuje częściej, natomiast w szkole polskiej więcej zadań uczniowie wykonują w grupach).

Kolejnym punktem programu była praca w czterech grupach: nauczyciele niemieccy, nauczyciele polscy, uczniowie oraz rodzice. Każda z grup miała za zadanie przedstawić w formie graficznej osobowość współczesnego nauczyciela. W toku prezentacji okazało się że **spójne** cechy nauczyciela wymienione przez liderów wszystkich grup to: spokój, poczucie humoru, optymizm. Następne cechy to: wrażliwość, umiejętność tworzenia i realizacji projektów, kreatywność, energiczność, kompetencja, wyrozumiałość, opanowanie, pasja, nieprzeciętna osobowość, konsekwencja. Poza wymienionymi wskazano wiele innych ważnych cech nauczyciela.

Po kolejnej pracy w grupach, moderatorzy przedstawili efekty pracy przed całym gronem pedagogicznym - wymiany doświadczeń, spostrzeżeń dotyczących polsko – niemieckiej wymiany młodzieży. Przy pomocy analizy SWOT (Strengths Weaknesses Opportunities Threats) wskazaliśmy mocne i słabe strony oraz szanse i zagrożenia dalszej współpracy. Zarówno nauczyciele polscy, jak i niemieccy, widzieli podobne szanse, tj. **wymiana doświadczeń, nawiązywanie przyjaźni, przełamywanie barier językowych**. Do słabych stron zaliczyliśmy **bariery językowe - problem z porozumiewaniem się**. Szansą jest **dalsza przyjaźń pomiędzy szkołami**, natomiast zagrożeniem ze strony niemieckiej **problem z pozyskaniem rodzin goszczących oraz finanse**, które staramy się pozyskać. Wyniki aktywnej pracy obu rad pedagogicznych poszerzonych o członków samorządu uczniowskiego i rady rodziców w dużym stopniu przyczynią się do lepszego planowania polsko – niemieckiej wymiany młodzieży oraz wzbogacenia zajęć lekcyjnych o nowe formy i metody pracy.

Wartością szczególną podczas wymiany, godną podkreślenia, jest klimat wzajemnej życzliwości, serdeczności i otwartości. Projekt ten został dofinansowany z funduszy Stowarzyszenia Gmin Polskich Euroregionu Pomerania.

Elżbieta Tokarz – Gimnazjum w Bobolicach

XXII Mistrzostwa Pierwszej Pomocy dla szkół ponadgimnazjalnych

Młodzi koszalińscy ratownicy podczas ćwiczeń (fot. www.miasto.pl)

26 kwietnia 2014 r. odbyła się kolejna edycja mistrzostw pierwszej pomocy dla szkół ponadgimnazjalnych. Organizatorem był Oddział Rejonowy PCK wraz z Grupą Ratownictwa PCK Koszalin.

Uczestnikami są 5 osobowe reprezentacje szkół z Koszalina, Sławna, Szczecinka i Białogardu. Dla uczestników przygotowane były scenki pozoracyjne, na których mają możliwość praktycznego sprawdzenia swoich umiejętności oraz test teoretyczne z zakresu pierwszej pomocy i historii Czerwonego Krzyża (1).

1. www.miasto.pl – dostęp z 25.04.2014.

Dobry artykuł: Halina DRACHAL, *Krucjata za i przeciw*. „Głos Nauczycielski” 2014 nr 7, s. 7.

Czy zakaz rozwiąże problem niezdrowej żywności w sklepikach szkolnych?

„Czy rządowi uda się wyeliminować niezdrową żywność ze sklepików szkolnych wbrew interesom firm spożywczych? Opór żywieniowego lobby jest potężny, a używane w tym sporze argumenty dotyczą przepisów unijnych (1).

„Gdy lekarze i specjaliści od żywienia **od lat biją na alarm** w sprawie nadwagi najmłodszego pokolenia Polaków, biznes spożywczy argumentuje, że wszelkie ograniczenia w dostępie dzieci i młodzieży do słodczych, chipsów i kolorowych napojów, byłyby zamachem na wolność gospodarczą. I wskazuje winnego – to nie powszechna dostępność i agresywna reklama produktów dla najmłodszych jest powodem tego stanu rzeczy, lecz...edukacja, a właściwie jej brak.

Według Światowej Organizacji Zdrowia aż 29 proc. naszych 11-latków ma nadwagę. Powodem są m.in. niewłaściwe nawyki żywieniowe i brak aktywności fizycznej. Konsekwencją są problemy zdrowotne” (1). Artykuł warto przeczytać, zastanowić się i w szkołach podjąć odpowiednie decyzje! (Red.)

1. DRACHAL H., *Krucjata za i przeciw*. „Głos Nauczycielski” 2014 nr 7, s. 7.

Ważny problem: Czy ulegamy cyfrowej demencji?

Cyfrowa epoka zaskoczyła wielu. Oto nowa książka pt. „Cyfrowa demencja” - znanego już wcześniej w Polsce Manfreda Spitzera, która pokazuje, jak ona zaskakuje nasz mózg. Zawiera szereg interesujących tez i wyników badań nad ludzkim mózgiem, uczeniem się i zachowaniem. Powinni ją poznać nauczyciele, niezależnie od przedmiotu nauczania i etapu edukacji, studenci oraz decydenci zarządzający edukacją, a także rodzice.

„Cyfrowa demencja” jest ciekawą, intrygującą książką, co najmniej z kilku powodów. Jest niewątpliwie lekturą potrzebną nauczycielom, wychowawcom, choć być może niewygodną, bo pokazującą, **jak wielka odpowiedzialność** spoczywa na dorosłych pragnących wywierać wpływ na młodych. Zrozumienie mechanizmów sterujących pracą mózgu, nieuchronnie wiąże się z koniecznością pożegnania się z wieloma edukacyjnymi mitami i odejściem od wygodnych przyzwyczajeń. Pierwsze lata życia dzieci, to czas największych i najszybszych zmian sieci neuronalnej. To wtedy tworzy się fundament, który będzie im służył przez wiele lat.

Choć wiemy już dziś, że ludzki mózg przez całe życie może tworzyć nowe połączenia neuronalne, to jednak preferuje te, które już w nim istnieją. Dlatego nadrobienie strat i deficytów, które powstaną w pierwszych latach życia dzieci jest bardzo trudne, a czasami wręcz niemożliwe. Dr Marzena Żylińska (2013) gorąco poleca lekturę tej bestsellerowej książki popularnonaukowej wszystkim nauczycielom, studentom i oświatowym decydom oraz rodzicom.

„Cyfrowa demencja – okładka książki (fot. www.dobraliteratura.pl)

Cyfrowa demencja - to **otępienie umysłowe** będące skutkiem nadmiernego, zbyt długotrwałego korzystania z nowoczesnych technologii. Samo pojęcie „**demencja**” (łac. dementia) – oznacza otępienie spowodowane uszkodzeniem mózgu, znaczne obniżenie się sprawności umysłowej. Istnieje wiele definicji i kryteriów otępienia, ponieważ istnieją spory, kiedy obniżenie sprawności umysłowej staje się już otępieniem. Wbrew potocznym opiniom otępienie nie jest normalnym objawem procesów starzenia się (wikipedia.pl).

Cyfrowa epoka przynosi wiele wyzwań i różnych zagrożeń. Zdaniem dr M. Żylińskiej (2013), opiniującej pozytywnie ww. książkę: „Powinniśmy o tym pamiętać, zanim posadzimy dwulatka przed telewizorem, albo pięcioletkowi damy tablet, żeby sobie pograł w grę. Wiele osób odpowiada, że z pewnością nie stanie się nic złego, jeśli przedszkolak 20 minut spędzi z konsolą do gier. Prawdą jest, że **to dawka czyni truciznę**. Dlatego trzeba zadać sobie pytanie, które dziecko po 20 minutach z własnej woli odchodzi od komputera. Nowe technologie posiadają **ogromną siłę uwodzenia** i trzeba mieć bardzo silną wolę i dużo samodyscypliny, by zachować umiar.

Ważny problem: Czy ulegamy cyfrowej demencji? – cd.

Ciekawa jest **Przedmowa** książki Manfreda Spitzera (2013), w której przytacza dane zawarte w opublikowanym 22 maja 2012 roku corocznym sprawozdaniu pełnomocnika niemieckiego rządu ds. uzależnień, Mechthilda Dyckmansa. Autor ten m.in. podaje, że około 250 tysięcy osób między czternastym a dwudziestym czwartym rokiem życia uznaje się za uzależnione od Internetu, a 1400 tysięcy użytkowników Internetu zalicza się do grupy zagrożonych tym uzależnieniem. To bardzo niepokojące. Jednak to nie wysokie ryzyko uzależnienia od cyfrowego świata jest głównym tematem ww. książki, a jego wpływ na dzieci.

Ciekawe, że np. konsumpcja alkoholu, nikotyny oraz twardych i miękkich nielegalnych narkotyków wykazuje tendencję spadkową, a uzależnienie od komputera i Internetu **nasila się w sposób dramatyczny**. Niemiecki rząd przygląda się temu bezradnie, ale też podwyższył kary dla właścicieli lokali, którzy zezwalają nieletnim na korzystanie z automatów do gry (Żylińska 2013 za: M. Dyckmans).

Celem M. Spitzera jest **przytoczenie wyników badań**, które pozwolą nam ocenić, czy kontakt małych dzieci z cyfrowym światem przynosi im więcej zysków czy strat. Podstawowymi pytaniami więc są:

1/ Czy kupując dziecku laptopa czy konsolę do gier, zwiększa się czy też zmniejsza się jego szansę na edukacyjny sukces?

2/ Czy istnieje związek między tzw. **konsumpcją mediów**, a ryzykiem wystąpienia ADHD, dysleksji czy dysgrafii?

3/ Czy dzieci, które wiele godzin dziennie spędzają przy komputerze lepiej czy gorzej radzą sobie z czytaniem oraz matematyką?

4/ Czy uczniowie korzystający z elektronicznych mediów mają więcej wolnego czasu?

5/ Czy więcej zapamiętują studenci robiący notatki ręką czy ci używający do tego tabletu?

6/ Jaki wpływ na nasze mózgi mają smartfony, po które sięgamy za każdym razem, gdy usłyszymy, że przyszła nowa wiadomość, nawet, gdy siedzimy przy rodzinnym obiedzie lub właśnie oglądamy film?

7/ Czy ciągła dostępność i fakt, że nawet po pracy wciąż załatwiamy służbowe sprawy podnosi czy raczej obniża **jakość naszego życia**?

8/ Czy wyposażenie uczniów w tablety oznacza postęp i jest przejawem unowocześniania edukacji?

Ciekawe i zasadnicze są te pytania, potrzebne i ważne, ale najważniejsza wydaje się być pilna potrzeba poznania i zrozumienia funkcjonowania ludzkiego mózgu. Trzeba: **Zrozumieć mózg...** (Niezbędnik 2013).

Chcąc poznać i zrozumieć ludzi mózg, trzeba pogłębić swoją wiedzę z biologii i neurologii mózgu oraz fizjologii układu nerwowego. Z pewnością nie jest to zadanie łatwe, bo nauki te posługują się dość swoistym językiem. Biologom w tym zakresie jest znacznie łatwiej. Natomiast ogromną zasługą M. Spitzera (2013) jest umiejętność przystępnego objaśniania **zasad pracy mózgu**. Zawarte w książce wyjaśnienie i ilustracje pozwalają zrozumieć takie pojęcia, jak: neuroplastyczność, wielozadaniowość, inhibicja, pamięć robocza, rozproszona uwaga czy też głębokość przetwarzania informacji. Autor ma nadzieję, że rozumiejąc sposób pracy mózgu, będziemy umieli stworzyć naszym dzieciom lepsze warunki rozwoju zarówno w domach rodzinnych, jak również w przedszkolach i szkołach. Na dzieciach nie wolno eksperymentować, dlatego **zanim wprowadzimy do szkół komputery**, najpierw powinniśmy przeprowadzić badania, które pozwolą odpowiedzieć na pytanie, w jakim w wieku to zrobić, by nie spowodować strat? (Żylińska 2013).

Czy rzeczywiście lęki i obawy wynikające z prezentowanych przez ww. autora wyników badań są uzasadnione? Czy jest się czego bać? Czy to cyfrowe (technologiczne) uwodzenie dzieci i młodzieży jest faktycznie niebezpieczne? Czy autor „Cyfrowej demencji” nie przesadza? Niestety, obawy są uzasadnione, choć najlepiej byłoby, gdyby na te pytania każdy z nas **odpowiedział sobie sam**. Nie wolno przy tym zapominać, że ww. książka mówi o negatywnym wpływie nowych technologii na pracę mózgu dzieci.

1. *Niezbędnik inteligenta: Zrozumieć mózg. Miliard w rozumie.* (praca zb.), Warszawa: Wydaw. „Polityka” 2013

2. SPITZER, *Cyfrowa demencja*. Warszawa: Wydaw. „Dobra Literatura”, 2013

3. www.wikipedia.pl

4. ŻYLIŃSKA M., *Czy grozi nam cyfrowa demencja?* Edunews.pl - z 21.10.2013.

Jak inspirować uczniów do nauki i nauczycieli do innowacji?

Pracę w szkole dostałam na rok, a potem sytuacja tak się rozwinęła, że zostałam na dłużej. Tak oto minęło pięć lat. W ciągu tego czasu pracowałam głównie z dziećmi w wieku od 6 do 10 lat. Przygotowując się do zajęć czerpałam inspiracje z różnych źródeł. Jednakże dopiero po przystąpieniu szkoły do programu „Cyfrowa szkoła” „wsiaknęłam” w technologię informacyjno - komunikacyjną (TIK) na dobre. Współczesna technologia daje nam nauczycielom wiele możliwości. Dużo także zależy od wyposażenia szkoły, a „moja” ma świetną bazę multimedialną. Nie chodzi o to, aby narzędzia TIK zdominowały lekcje. Chodzi o takie użycie narzędzia TIK, które wspomaga proces osiągania celów lekcji. To do nauczyciela należy zachowania równowagi na lekcji i czuwanie nad procesem uczenia się. Jestem tego zdania, że do dzieci należy przemawiać ich językiem. Warto wiedzieć o cyfrowych tubylcach i imigrantach w swojej klasie -

<http://osswiata.pl/zylinska/2012/08/16/cyfrowi-tubylcy-i-cyfrowi-imigranci-w-jednej-klasie/#more-389>.

Współcześni uczniowie mają niezwykłą łatwość w przyswajaniu nowinek technicznych i powinniśmy to wykorzystywać w procesie nauczania.

Podaję kilka wypróbowanych przeze mnie przykładów na wykorzystanie narzędzi TIK na lekcjach w edukacji wczesnoszkolnej (i nie tylko). Program <http://www.fodey.com/>. Pozwala na naukę pisania notatek w bardzo atrakcyjnej formie, bo wygląda jak prawdziwa gazeta. Nie wymaga logowania i jest prosty w obsłudze. Każdy z uczniów może poczuć się jak prawdziwy dziennikarz. Praca ma wymierny efekt w postaci wycinka z gazety, który po zapisaniu i wydrukowaniu wieszalam na gazetce szkolnej. Kolejnym plusem jest utrwalenie pisowni dat. Niewątpliwie narzędzie zwiększa atrakcyjność zajęć. Pobudza uczniów do większej aktywności. Program ten ma inne możliwości, które można wykorzystać do innych zajęć. Do wykorzystania są, np. klips filmowy, mówiące zwierzęta, rośliny – kwiatek. Warto zajrzeć. Używałam tego programu z dziećmi w klasie trzeciej. Uczniowie bardzo chętnie korzystali z tej aplikacji, także w domu. Efekty pracy można zapisać w formacie JPG. Oczywiście wykorzystanie tego narzędzia nie stanowiło celu lekcji. Było jednym z ćwiczeń proponowanym dla uczniów. Podstawa programowa mówi, że uczeń kończący klasę III zna formy użytkowe: życzenia, zaproszenie, zawiadomienie, list, notatka do kroniki; potrafi z nich korzystać. Jest to więc doskonałe narzędzie, aby poćwiczyć pisanie notatek w innej formie niż tradycyjna notatka w zeszytach.

Dodam, że program ten nie ma polskich liter. Nie stanowiło to dla mnie przeszkody. Stosowałam dwa rozwiązania: pierwsze - po wydrukowaniu dzieci nanosiły brakujące litery lub – drugie – używając tego programu do innych zajęć wyszukiwaliśmy synonimów do słów zawierających polskie znaki. Świetnie to wzbogacało ich słownictwo.

--> PRACE KONKURSOWE: JAK INSPIROWAĆ...?

Jak inspirować uczniów do nauki i nauczycieli do innowacji?

Oto próbka:

Wykorzystałam także taką gazetę do apelu z okazji Dnia Strażaka. Prawdziwe wydarzenia z udziałem strażaków zostały zapisane w programie foldey i wydrukowane w dużym formacie i chłopcy *gazeciarze* roznosili ją wśród zgromadzonych gości.

Jeśli rola dziennikarza uczniom się szczególnie spodoba (a wierzę, że tak), to można pójść krok dalej i stworzyć wirtualną gazetę za pomocą internetowej platformy <http://www.juniormedia.pl/>. *Junior Media to edukacyjny projekt dzienników regionalnych Polskapresse skierowany do szkół – uczniów i nauczycieli. To nowy wymiar szkolnych gazetek. Stwórz z nami szkolną redakcję – ZOSTAŃ MŁODYM DZIENNIKARZEM!* Takie właśnie hasła zachęcają do udziału w tym projekcie. Jako szkoła jeszcze nie uczestniczymy w tym projekcie, ale pomysł został przedstawiony do rozważenia.

Kolejnym narzędziem, do którego chciałabym zachęcić jest program do tworzenia komiksów. W tym miejscu polecam <http://writecomics.com/>. Program nie wymaga logowania, jest prosty w obsłudze i również można zapisać efekty swojej pracy. Wykorzystywałam to narzędzie do pracy z dziećmi w związku z tematyką *savoir-vivre* i błędów językowych. Dzieci w parach tworzyły obrazek komiksowy lub sekwencję obrazków. Komiks jest narzędziem uniwersalnym, które można wykorzystać na różnych poziomach edukacyjnych.

Poniżej prezentuję przykład.

Podstawa programowa kształcenia ogólnego dla szkół podstawowych mówi, że uczeń *rozpoznaje, np. opowiadanie, powieść, baśń, legendę, mit, bajkę, fraszkę, wiersz, przysłowie, komiks oraz inne gatunki literackie charakterystyczne dla kultury mniejszości narodowej lub etnicznej; wie, na czym polega prawdomówność i jak ważna jest odwaga przeciwstawiania się kłamstwu i obmowie; potrafi z tej perspektywy oceniać zachowania bohaterów baśni, opowiadań, legend, komiksów.*

Jak inspirować uczniów do nauki i nauczycieli do innowacji? – cd.

To odpowiedzi na pytanie po co komiks na lekcjach. Pewnie, że każdy znajdzie inne zastosowanie, ale, żeby tak się stało trzeba przekonać się do TIK.

Pracowałam z dziećmi wykorzystując narzędzie <http://www.voki.com/>. Są to mówiące postaci - awatary. Aplikacja działa bez logowania i jej tworzenie jest intuicyjne. Oczywiście wszyscy chętni mogą się zalogować i mieć dostęp do większej liczby funkcji. Postać może mówić w wielu językach. Mogą tę aplikację wykorzystać nauczyciele języków obcych. Praca z tym narzędziem sprawia dzieciom mnóstwo radości. Począwszy od wyboru awatara skończywszy na wysłuchaniu jego wypowiedzi. Wprowadza element nowości i rozbudza zainteresowania technologią informacyjną. Zastosowanie tej aplikacji również zależy od kreatywności nauczyciela. W tym miejscu polecam artykuł o kreatywnym nauczycielu <http://poradnik.metis.pl/2011/08/kreatywny-nauczyciel-nauczyciel-z-wyobraznia/>. Nasze awatary zachęcały do czytania książek.

Jedną z moich ulubionych i polecanych stron jest <http://www.ortografka.pl/>. Ortografka to serwis edukacyjny w całości poświęcony pisowni języka polskiego. Ortografia to zмога dla niektórych uczniów, a dzięki tej stronie może okazać się wspaniałą zabawą. Niesamowita grafika jest dodatkowym atutem tej strony.

Uczniowie często narzekają, że brakuje książek lub mają „za daleko” do biblioteki. Tym wszystkim polecam <http://wolnelektury.pl/>. **Wolne Lektury to biblioteka internetowa czynna 24 godziny na dobę, 365 dni w roku, której zasoby dostępne są całkowicie za darmo.**

Pracując w edukacji wczesnoszkolnej muszę wspomnieć o stronie <http://zabawnik.org/>. Jest to zbiór gier i zabaw dla dzieci. Dostępna jest także wersja do druku (plik), którą można wydrukować i złożyć w książeczkę i mieć zawsze "pod ręką".

O bezpieczeństwie nigdy za dużo – <http://fdn.pl/owce-w-sieci/>. Jest zbiór kreskówek dla dzieci związanych z korzystaniem Internetu, telefonu i innych zagrożeń czyhających na dzieci. Są one w polskiej wersji językowej, a głosu postaciom użyczył Andrzej Grabowski. Te krótkie filmiki w bardzo przystępny sposób tłumaczą dzieciom jak unikać zagrożeń związanych z użyciem nowoczesnej technologii. Strona oferuje jeszcze szereg innych możliwości związanych z tematem, ale nie będę zdradzać wszystkiego. Polecam! Podałam kilka przykładów na wykorzystanie narzędzi TIK w pracy z uczniami. Jest wiele innych stron, które znam i wykorzystuję, ale te, które podałam uważam za szczególnie godne polecenia. Myślę, że nie można tłumaczyć się brakiem znajomości angielskiego i obsługi komputera. Wszystkiego można się nauczyć. W Internecie jest mnóstwo filmików instruktażowych (tutoriali) i samouczków. Warto do nich zaglądać i spróbować sięgnąć dalej. Wykorzystywać je w pracy i proponować dzieciom inne formy uczenia się. Ostatnio moim mottem jest: **Warto dążyć do poznania i oswojenia nieznanego.**

➔ Przypomnę, że ważnym zadaniem szkoły podstawowej jest przygotowanie uczniów do życia w społeczeństwie informacyjnym. Nauczyciele powinni stwarzać uczniom warunki do nabywania umiejętności wyszukiwania, porządkowania i wykorzystywania informacji z różnych źródeł, z zastosowaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych, na zajęciach z różnych przedmiotów. Staram się więc tak postępować, a moja praca jest tego dowodem.

➔ **Agnieszka Żukowicz** - Szkoła Podstawowa nr 2 w Sianowie

Koszaliński krajobraz

Mewy na plaży w Mielnie – autorka zdjęcia – Zuzanna Majewska, uczennica SP w Mielnie – II nagroda w Międzyszkolnym Konkursie Fotografii Dziecięcej – Koszalin 2013 (fot. Arch. SP 7 w Koszalinie)

Ląd jak fala

Ląd jak fala – autorka: Olimpia Ciećwiertowska, ZSP w Koszalinie, III lokata w ww. konkursie fotograficznym (fot. Arch. CEN)

Niepokój o dydaktykę

W marcu br. na Wydziale Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu odbyła się oficjalna prezentacja nowej książki **Józefa Półturzyckiego** *Niepokój o dydaktykę*, która ukazała się w Wydawnictwie Naukowym Instytutu Technologii Eksploatacji – Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa-Radom 2014. Jej recenzentami są prof. zw. dr hab. **Kazimierz Denek**, prof. zw. dr hab. **Witold Wojdyło**. Organizatorem tego interesującego spotkania był Zespół Dydaktyki Ogólnej działający pod auspicjami Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk oraz Zarząd Krajowy Polskiego Stowarzyszenia Nauczycieli Twórczych z siedzibą w Szczecinku, obchodzącego w tym roku 10-lecie swojej działalności, a jego inicjatorem – prof. zw. dr hab. dr h. c. Kazimierz Denek, przewodniczący Zespołu Dydaktyki Ogólnej KNP PAN, Honorowy Prezes PSNT, wieloletni kierownik Zakładu Dydaktyki i przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki UAM.

W imieniu władz poznańskiej Almae Matris uczestników spotkania powitał prof. dr hab. **Andrzej Ćwikliński**, prodziekan Wydziału Studiów Edukacyjnych UAM. Następnie mowę laudacyjną, będącą wprowadzeniem do dyskusji wygłosił Profesor Kazimierz Denek. Jego zdaniem, współczesna dydaktyka XXI wieku we wszystkich etapach jej naukowego poznania powinna sięgać do wysokich progów współczesnej, bogatej literatury z zakresu metodologii ilościowo-jakościowych badań, zakresu nauk humanistycznych, społecznych i w edukacji. Takie wymogi spełnia, zdaniem tego wybitnego polskiego dydaktyka, najnowsza publikacja Józefa Półturzyckiego.

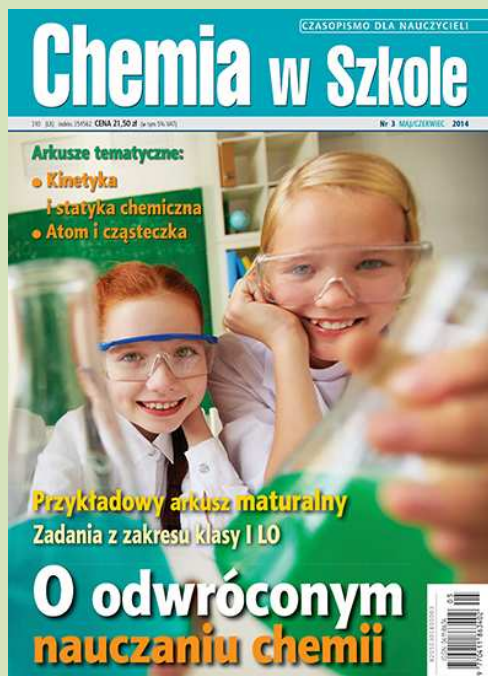
Profesor dr hab. Józef Półturzycki jest profesorem zwyczajnym Uniwersytetu Warszawskiego oraz Szkoły Wyższej im. Pawła Włodkowica w Płocku. Był wieloletnim członkiem Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN i przewodniczącym Zespołu Pedagogiki Dorosłych. Jest redaktorem naczelnym *Płockich Studiów Dydaktycznych* oraz organizatorem i kierownikiem naukowym Toruńskich i Płockich Konferencji Dydaktycznych. Zajmuje się teorią kształcenia, pedeutologią, podstawami edukacji ustawicznej, metodyką nauczania języka i literatury polskiej oraz andragogiką. Od lat badał rozwój i uwarunkowania teorii kształcenia oraz edukacji dorosłych w Polsce i innych krajach. Do najbardziej znanych i cenionych książek Józefa Półturzyckiego należą m.in. *Dydaktyka dla nauczycieli* (1997, 2002), *Dydaktyka dorosłych* (1991), *Wdrażanie do samokształcenia* (1983), *Edukacja dorosłych za granicą* (1998), *Kształcenie ustawiczne podstawą nowoczesnej edukacji* (2011).

W wielokierunkowej dyskusji, nawiązującej do tytułowego niepokoju o dydaktykę, zabierali głos m.in. prof. zw. dr hab. **Władysław Zaczyński**, prof. zw. dr hab. **Kazimierz Wenta**, prof. dr hab. **Jan Grzesiak**, prof. dr hab. **Pola Kuleczka**. Środowisko nauczycieli twórczych reprezentowali – prezes Zarządu Krajowego, prof. CB dr **Leszek Pawelski** i Sekretarz ZK PSNT, mgr **Bogdan Urbanek**, nauczyciele akademicki ze Szczecinka, którzy w nawiązaniu do treści najnowszej publikacji prof. Półturzyckiego przedstawili kilka refleksji na temat kształcenia, będącego procesem nauczania i uczenia się w oczywistej symbiozie z realizacją zadań dydaktycznych i wychowawczych, w kontekście oczekiwań i szkolnej rzeczywistości.

Należy żywić nadzieję, że dopiero co wydana książka J. Półturzyckiego *Niepokój o edukację* dość szybko trafi do ośrodków akademickich, szkół i bibliotek pedagogicznych. Jest niewątpliwie lekturą interesującą, potrzebną oraz inspirującą do twórczych, innowacyjnych inicjatyw na każdym poziomie nauczania.

Bogdan Urbanek - sekretarz Zarządu Krajowego i rzecznik prasowy PSNT

Dlaczego warto czytać „Chemię w Szkole”?

„Chemia w Szkole” – okładka nr 3/2014 (fot. www.Edupress.pl)

W najnowszym numerze (2014/3) Redakcja poleca (1):

Kinetyka i statyka reakcji chemicznych

– arkusz tematyczny. Arkusz tematyczny zgodny z treściami nowej podstawy programowej kształcenia w zakresie rozszerzonym na poziomie liceum ogólnokształcącego, obowiązującej od roku 2012. Przedstawiony został również klucz odpowiedzi oraz schemat punktowania wraz z ewentualnymi uwagami.

Czy i jak odwrócić chemiczną edukację?

Chemia jest ważnym przedmiotem nauczania, który spełnia różne zadania, ale przede wszystkim pokazuje wszechobecne wokół nas chemiczne substancje i zjawiska. Jest to nauka, która wymaga pokazów i eksperymentów. Czy można odwrócić jej tradycyjne schematy dydaktyczne?

[Artykuł do pobrania w postaci pliku PDF >>](#)

Trzęsienia ziemi a tajemnica Całunu Turyńskiego.

Spoczywający w katedrze w Turynie słynny Całun nie przestaje fascynować badaczy tajemnic, w tym uczonych różnych specjalności. Chrześcijanie uważają płótno z widocznym na niej wizerunkiem za relikwię – materiał, w który owinięte było ciało Chrystusa po zdjęciu z krzyża. Jedną z największych zagadek pozostaje mechanizm powstania tego wizerunku.

60. Krajowa Olimpiada Chemiczna – Etap III.

Zadania teoretyczne i laboratoryjne i ich rozwiązania.

Propozycja zadań dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych z zakresu: struktura atomu, wiązania chemiczne, układ okresowy pierwiastków – i inne (1).

1. www.Edupress.pl

DRZEWO RODZINNE

Najstarsze Przedszkolaki z Przedszkola nr 10 grupy VI w ramach realizacji projektu badawczego „Drzewo” postanowiły odkrywać tajniki drzewa rodzinnego, zwanego drzewem genealogicznym. Pierwszy etap to wycieczka jaką zorganizowałam z pomocą rodziców Leny i Jasia D. w zakresie tego tematu, było odwiedzenie siedziby Urzędu Miasta, prezydenta Kołobrzegu oraz wizyta w Urzędzie Stanu Cywilnego i odszukanie miejsca, gdzie znajdują się metryki urodzin dzieci.

Dzieci w Urzędzie M. Kołobrzeg (fot. Arch. P-10)

Dzieci przyniosły albumy ze swojego dzieciństwa oraz starsze zdjęcia rodzinne, stare, czarno-białe fotografie swoich pradziadków. Wzbudziły one ogromne zainteresowanie, a dzieci prezentowały je z wielką dumą i razem z kolegami i koleżankami oglądali, jak każdy bardzo się zmienił. Zaprosiliśmy także dziadka Antosia, aby opowiedział o swojej wielopokoleniowej rodzinie, o swoich zabawach i zainteresowaniach z dzieciństwa oraz zwyczajach w jego rodzinie.

DRZEWO RODZINNE – cd.

W ramach zajęć plastycznych dzieci wykonały swoje portrety aby stworzyć drzewo naszej grupy.

Odbyła się także wycieczka do zakładu fotograficznego. Fotograf przybliżył dzieciom wykonywany przez siebie zawód.. Oglądaliśmy różne aparaty fotograficzne. Zdradził nam także tajniki wykonywania zdjęć czarno-białych, jakie oglądaliśmy w albumach naszych dziadków.

--> WYCHOWANIE PRZEDSZKOLNE

DRZEWO RODZINNE – cd.

Uwieńczeniem naszych działań było wykonanie z pomocą rodziców książeczki pt. „Cała prawda o mnie”. Rodzice wraz z dziećmi stanęli na wysokości zadania. Dokonaliśmy ciekawych odkryć o nas samych.

Opracowała: Marzena Mleczko - nauczycielka Przedszkola nr 10 w Kołobrzegu

Ciekawy artykuł:

Dorota ROMANOWSKA, *Gorzka prawda o cukrze*

Cukier sprzyja otyłości bardziej niż tłuszcz. Naukowcy właśnie dowiedli, że powoduje choroby serca. Jest dodawany nawet do produktów, które uchodzą za zdrowe. Cukier może być groźny jak narkotyk (1). Co zrobić ze słodzcami w swojej diecie i szkolonych sklepikach? Oto ciekawy artykuł o cukrze.

Cukier daje przyjemność

Co zrobić, by ludzie jedli więcej? To pytanie męczyło producentów żywności, kiedy w połowie XX wieku w bogatych krajach półki sklepów spożywczych były uginane się od jedzenia. Z

Cukier jak trucizna

Cukry (węglowodany) w chemii i biologii to pojęcie wieloznaczne, bo są różnorodne cukry: proste, dwucukry i wielocukry. Tu w tym artykule oczywiście chodzi o cukry proste, czyli te najbardziej słodkie. „Po dosładowane produkty sięgamy chętnie nie tylko dlatego, że nam smakują, Problem też w tym, że cukier działa jak narkotyk – uważa prof. Serge Ahmed, neurobiolog z uniwersytetu w Bordeaux i jeden z największych na świecie ekspertów w zakresie uzależnień od narkotyków. W 2007 r. przeprowadził eksperyment, w którym wykazał, że szczury są w stanie uzależnić się od cukru (...)” (1).

pomocą przyszli naukowcy: trzeba sprawić, by jedzenie stało się przyjemnością, a zatem dodać do niego cukru, który już wtedy był tani, łatwo dostępny i niezwykle ceniony (1). No i zaczęto dosypywać cukier do różnych produktów.

Newsweek Polska – okładka nr 7/2014 (www.newsweek.pl)

Coś słodkiego

Codziennie jem coś słodkiego. Trudno sobie wyobrazić dzień bez pączka, drożdżówki czy pół czekolady. Trudno jest funkcjonować bez codziennej słodkiej przyjemności. Te słodkie produkty uwielbia mózg, ale nie służą one reszcie ciała. A w ww. artykule czytamy, że: „Niektóre dania zawierające dużo cukrów tak mocno wpływają na układ nagrody w mózgu, że choć jesteśmy najedzeni, nadal mamy ochotę na coś słodkiego” (1).

Coś o mądrym żywieniu

Trzeba mieć świadomość, że **mądre żywienie dzieci i młodzieży - to zdrowe pokolenie**. Warto zajrzeć do najnowszego numeru „Biologii w Szkole” (2).

1. ROMANOWSKA D., *Gorzka prawda o cukrze*. „Newsweek Polska” 2014 nr 7, s. 80—82.

2. SAWIŃSKI J. P., *Mądre żywienie, zdrowe pokolenie*. „Biologia w Szkole” 2014 nr 1, s. 37-38.

Wernisaż Małgorzaty Chmielowskiej

15 kwietnia w Galerii N w Koszalinie odbyło się otwarcie wystawy twórczości plastycznej Małgorzaty Chmielowskiej, nauczycielki plastyki z Koszalina. Organizatorem wernisażu pn. „Moje przestrzenie” był Koszaliński Klub Nauczycieli Plastyków – Twórców i Związek Nauczycielstwa Polskiego Oddział w Koszalinie.

GALERIA N
KOSZALIN
RUSZCZYCA 14
KWIECIEŃ 2014

WYSTAWA
TWÓRCZOŚCI
MAŁGORZATY
CHMIELOWSKIEJ

Wernisaż 15 kwietnia 2014
godzina 16.00

Organizatorzy:
Koszaliński Klub Nauczycieli Plastyków - Twórców
Związek Nauczycielstwa Polskiego

„moje przestrzenie”

Ciekawa książka:

Hanna DUMONT, David ISTANCE, Francisco BENAVIDES, *Istota uczenia się. Wykorzystanie wyników badań w praktyce*

Uczenie się jest naturalną cechą ludzi i zachodzi przez całe życie. W szkole jego organizowanie jest pierwszym i kluczowym zadaniem. Oto nowa książka pt. ***Istota uczenia się. Wykorzystanie wyników badań w praktyce***, którą powinni poznać nauczyciele, szkoleniowcy i decydenci oświaty.

Uczenie się jako obiekt badań

Uczenie się od dawna stanowi przedmiot zainteresowania pedagogów oraz jest obiektem badań różnych naukowców. Książka „Istota uczenia się...” jest ciekawą i wyjątkową pracą wybitnych uczonych z różnych krajów. Jest dla nas ważna, co najmniej z kilku powodów:

1. Koncentruje się na sprawach efektywnego środowiska uczenia się;
2. Wskazuje kierunki zmian w edukacji;
3. Podkreśla biologiczne podstawy uczenia się;
4. Odpowiada na pytanie, w jaki sposób zdobywamy wiedzę i umiejętności?
5. Rzuca nowe światło na istotę ludzkiego uczenia się (Janowski 2013).

Okładka książki (fot. www.uczenie.pl)

Udział w tworzeniu ww. pracy mieli różni badacze uczenia się. Powstała dzięki patronatowi OECD. Stąd, przedstawione w książce analizy mają zakres międzynarodowy oraz są źródłem cennych informacji dla działań mających na celu wprowadzenie innowacji w systemach edukacyjnych krajów całego świata.

Uczenie się w psychologii

Uczenie się – jest procesem, który prowadzi do względnie trwałej zmiany zachowania lub możliwości zachowania, który opiera się na doświadczeniu. Zdaniem psychologów, akt ten składa się z ośmiu zdarzeń:

1. Motywacja lub oczekiwanie;
2. Zrozumienie – podmiot dostrzega materiał o odróżnia go od innych bodźców zwracających jego uwagę;
3. Poznanie – podmiot koduje wiedzę;
4. Przechowanie – podmiot przechowuje wiedzę w pamięci krótko i długotrwałej;
5. Przypomnienie – podmiot odzyskuje materiał z pamięci;
6. Generalizacja – materiał jest przenoszony na nowe sytuacje, a więc pozwala podmiotowi rozwinąć strategię postępowania z nimi;
7. Działanie – te strategie są wykorzystane w praktyce;
8. Sprzężenie zwrotne – podmiot uzyskuje wiedzę na podstawie rezultatów (www.uczenie.pl).

Uczenie się stawia nowe pytania

Uczenie się uczniów w szkole także jest obiektem badań psychologów, pedagogów i szeregu innych specjalistów. Prof. Andrzej Janowski (2013) pozytywnie opiniując ww. książkę - w artykule pt. ***Innowacyjne nauczanie, wyniki międzynarodowych badań*** - wskazał, że zarówno nauczycieli, jak i polityków oświaty nurtują m.in. następujące pytania:

Ciekawa książka:

Hanna DUMONT, David ISTANCE, Francisco BENAVIDES, *Istota uczenia się. Wykorzystanie wyników badań w praktyce (...)* - cd.

1. Co wiemy o sposobie, w jaki zdobywamy wiedzę i nabywamy nowe umiejętności?
2. Jakie są biologiczne podstawy tego procesu?
3. W jaki sposób motywacja, emocje oraz sposób oceniania wpływają na efektywność uczenia się?
4. Jakie korzyści może przynieść praca w grupach, realizacja projektów przez uczniów, ocena kształtująca oraz zastosowanie nowoczesnych technologii?
5. Jaki wpływ na skuteczność uczenia się ma środowisko rodzinne?

Ukazując ww. istotne problemy, książka staje się lekturą dla wszystkich, którzy chcą się dowiedzieć, w jaki sposób zoptymalizować pracę z uczniami w klasie oraz poza nią. Zdaniem prof. A. Janowskiego (2013) jej głównym celem jest dostarczenie niezbędnych informacji do zastosowania nie tylko w praktyce nauczania, ale także przy kształtowaniu polityki edukacyjnej. Czołowi badacze z całego świata przedstawiają w książce wyniki badań dotyczących zarówno uczenia się, jak również metod i technik stosowanych w szkołach i innych ośrodkach edukacyjnych.

Uczenie się stawia nowe pytania

Udzielanie pomocy uczniom w uczeniu się i sprawne jego organizowanie w szkole, powinno być efektem pogłębionej refleksji nauczycieli. Uczniom trzeba ukazać nie tylko sens i znaczenie uczenia się, ale także możliwości czerpania z tego radości. Warto tu przypomnieć treść artykułu pt. ***O radości uczenia i pracy nad sobą*** - upowszechnionego kilka lat temu w miesięczniku „Dyrektor Szkoły” (Sawiński 2008).

Uwagę czytelnika z pewnością skupią także te treści tej publikacji, które odpowiadają na pytanie, w jaki sposób motywacja i emocje oraz sposób oceniania wpływają na efektywność uczenia się? Jest ona więc skierowana przede wszystkim do nauczycieli, metodyków i szkoleniowców, ale także pracowników administracji oświaty oraz polityków kształtujących system szkolnictwa.

„Istota uczenia się. Wykorzystanie wyników badań w praktyce” - to ważna publikacja, której istnienie w naszym kraju może mieć znaczący wpływ na sposób myślenia o edukacji i stan badań pedagogicznych.

Prof. Andrzej Janowski, 2013

--> Uczenie się jest zbyt ważne w szkole, żeby nie poznać ww. publikacji, która z pewnością pomoże odpowiedzieć na szereg ważnych pytań!

1. DUMONT H., ISTANCE D., BENAVIDES F., *Istota uczenia się. Wykorzystanie wyników badań w praktyce*. Warszawa: Wydaw. ABC Wolters Kluwer Polska, 2013.
2. JANOWSKI A., *Istota uczenia się (...)* - „Dyrektor Szkoły” 2013 nr 10, s.84.
3. JANOWSKI A., *Innowacyjne nauczanie, wyniki międzynarodowych badań* - www.dyrektorszkoly.pl
4. SAWIŃSKI J. P., *O radości uczenia i pracy nad sobą*. „Dyrektor Szkoły” 2008 nr 2, s. 50-51.
5. www.uczenie - psychologia

dr Julian Piotr Sawiński – Koszalin

**Nowości książkowe z dydaktyki, pedagogiki, wychowania i organizacji szkolnictwa -
Zestawienie bibliograficzne z 2013 - cz. II**

20. Nowa

Nowa procedura Niebieskiej Karty w szkole podstawowej / [kier. projektu Witold Korczyc]. - Wwa : Raabe, cop. 2012. - 63 s. ; 24 cm + dysk optyczny (CDROM) Przemoc w rodzinie - zapobieganie - Polska - 21 w. - poradnik; Przemoc w rodzinie - prawo - Polska - stan na 2011 r. - poradnik; Procedura "Niebieskie Karty" - poradnik; Szkolnictwo podstawowe - prawo - Polska - stan na 2011 r. - poradnik Sygn. 236459, czyt.236458

21. Nowa

Nowa podstawa programowa w szkole podstawowej / [red. merytor. Zofia Rudzińska]. - Wwa : Raabe, cop. 2012. - 63, [1] s. ; 24 cm + 1 dysk optyczny (CDROM) Podstawa programowa - szkoły podstawowe - poradnik Sygn. 236457, czyt.236456

22. Nowak-Dziemianowicz, Mirosława

Edukacja i wychowanie w dyskursie nauki i codzienności / Mirosława Nowak-Dziemianowicz. - Kraków : "Impuls", 2012. - 171 s. ; 24 cm Wychowanie - socjologia; Paradygmat (pedagog.); Nauczanie - socjologia; Pedagogika - socjologia; Dyskurs (filoz.) - pedagogika Sygn. 236581, czyt.236580

23. Nowe

Nowe media w edukacji / red. nauk. Tadeusz Lewowicki, Bronisław Siemieniecki. - Toruń : Adam Marszałek, cop. 2012. - 265 s. : il. ; 23 cm Edukacja medialna; Komputery - stosowanie - nauczanie; Multimedia - stosowanie - nauczanie; Internet - stosowanie - nauczanie; Pomoce dydaktyczne - stosowanie - nauczanie Sygn. 236536, 236537, czyt.236535

24. Nowotniak, Justyna

Etnografia wizualna w badaniach i praktyce pedagogicznej / Justyna Nowotniak. - Wyd. 2. - Kraków : "Impuls", 2012. - 279 s. : il. (w tym kolor.) ; 24 cm Pedagogika - metodologia; Szkolnictwo - socjologia - Polska - od 1989 r.; Ukryty program; Antropologia wizualna; Socjologia wizualna; Fotografia - socjologia Sygn. czyt.236675

25. Parczewski, Piotr Wojciech

Nauczycielskie systemy oceniania : trafność oceniania na lekcjach języka angielskiego / Piotr Wojciech Parczewski. - Toruń : Adam Marszałek, 2012. - 285, [1] s. : il. ; 23 cm Oceny szkolne - metody; Ocenianie kształtujące; Język angielski - nauczanie - efektywność Sygn. 236534, czyt.236533

26. Pedagogika

Pedagogika waldorfska dla dzieci od trzech do dziewięciu lat / Rainer Patzlaff [et al.] ; przekł. z jęz. niem. i wstęp Michał Głazewski. - Kraków : "Impuls", 2011. - 146, [1] s., [8] s. tabl. : il. kolor. ; 24 cm Dziecko - rozwój psychofizyczny - podręcznik; Nauczanie początkowe - metody - podręcznik; Wychowanie przedszkolne - podręcznik; Pedagogika waldorfska - podręcznik Sygn. 236626, czyt.236625

27. Polak, Krzysztof (1957-)

Bezradność nauczyciela / Krzysztof Polak. - Kraków : Wydaw. Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2012. - 192, [1] s. : wykr. ; 21 cm Nauczyciele - psychologia - badanie; Bezradność - psychologia - badanie; Małopolskie, województwo - szkolnictwo i oświata - 21 w. Sygn. czyt.236665

Nowości książkowe z dydaktyki, pedagogiki, wychowania i organizacji (...) - cd.

28. Przygotowanie

Przygotowanie zawodowe młodych pedagogów / red. nauk. Anna Dudak, Katarzyna Klimkowska, Andrzej Różański. - Kraków : "Impuls", 2012. - 286 s. : il. Absolwenci szkół wyższych - przydatność zawodowa - Polska - 21 w.; Rynek pracy - Polska - 21 w.; Nauczyciele - kompetencje - Polska - 21 w.; Pedagogzy - szkolenie - Polska - 21 w.; Aspiracje zawodowe - socjologia - Polska - 21 w.; Nauczyciele - adaptacja zawodowa - Polska - 21 w. Sygn. 236630, czyt.236629

29. Roguska, Agnieszka

Media globalne - media lokalne : zagadnienia z obszaru pedagogiki medialnej i edukacji regionalnej = Global media - local media : issues from the field of media pedagogy and regional education / Agnieszka Roguska. - Wyd. 2. - Kraków : "Impuls", 2012. - 250 s. : il. ; 24 cm Edukacja medialna; Edukacja regionalna; Pedagogika medialna; Środki masowego przekazu regionalne Sygn. 236610, czyt.236609

30. Ryk, Andrzej

W poszukiwaniu podstaw pedagogiki humanistycznej : od fenomenologii Edmunda Husserla do pedagogiki fenomenologicznej / Andrzej Ryk. - Kraków : "Impuls", 2011. - 258 s. : il. ; 24 cm Husserl, Edmund (1859-1938) - twórczość; Dilthey, Wilhelm (1833-1911) - twórczość; Tischner, Józef (1931-2000) - twórczość; Gadamer, Hans-Georg (1900-2002) - twórczość; Teresa Benedykta od Krzyża (św. ; 1891-1942) - twórczość; Heidegger, Martin (1889-1976) - twórczość; Ingarden, Roman (1893-1970) - twórczość; Merleau Ponty, Maurice (1908-1961) - twórczość; Giorgi, Amedeo (1931-) - twórczość; Moustakas, Clark E. - twórczość; Humanizm (postawa); Pedagogika - filozofia; Fenomenologia - a pedagogika Sygn. 236649, czyt.236648

31. Systemy

Systemy edukacji w krajach europejskich / red. nauk. Eugenia Potulicka, Dobrochna Hildebrandt-Wypych, Celina Czech-Włodarczyk. - Wyd. 2. - Kraków : "Impuls", 2013. - 500 s. : il. ; 24 cm Szkolnictwo - Francja - 21 w.; Szkolnictwo - Szwajcaria - 21 w.; Szkolnictwo - Wielka Brytania; Szkolnictwo - Finlandia; Szkolnictwo - Norwegia; Szkolnictwo - Litwa; Szkolnictwo - Włochy; Szkolnictwo - Niemcy; Szkolnictwo - Holandia; Szkolnictwo - Portugalia; Szkolnictwo - Hiszpania; Szkolnictwo - Szwecja; Szkolnictwo - organizacja - Europa - od 1945 r. - podręcznik; Pedagogika porównawcza - podręcznik; Szkolnictwo - Rosja Sygn. 237620, 237621, czyt.237619

32. Szempruch, Jolanta

Nauczyciel w warunkach zmiany społecznej i edukacyjnej / Jolanta Szempruch. - Wyd. 2 uzup. - Kraków : "Impuls", 2012. - 310 s. : il. ; 24 cm Oświata - reforma - Polska - od 1989 r.; Zmiana społeczna - Polska - od 1989 r.; Nauczyciele - praca - efektywność - Polska - od 1989 r.; Podmiotowość - a wychowanie; Nauczyciele - przydatność zawodowa - Polska - od 1989 r.; Społeczeństwo informacyjne - Polska - od 1989 r.; Nauczyciele - kompetencje - Polska - od 1989 r. Sygn. 236614, czyt.236613

33. Tożsamość

Tożsamość teorii wychowania / pod red. nauk. Jana Papieża. - Kraków : "Impuls", 2011. - 346, [1] s. ; 25 cm Wychowanie - teoria - Polska - 21 w.; Wychowanie - filozofia - Polska - 21 w. Sygn. 236645, czyt.236644

Nowości książkowe z dydaktyki, pedagogiki, wychowania i organizacji (...) - cd.

34. Waszek, Agata

Edukacja informatyczna w polskim szkolnictwie podstawowym i gimnazjalnym w latach 1990-2007 / Agata Waszek. - Toruń : Adam Marszałek, cop. 2012. - 439 s. : il. (w tym kolor.) ; 23 cm Podręczniki szkolne - Polska - od 1989 r.; Informatyka - nauczanie - Polska - od 1989 r.; Informatyka - nauczanie - gimnazja - Polska - od 1989 r.; Informatyka - nauczanie - szkoły podstawowe - Polska - od 1989 r.; Nauczyciele informatyki - szkolenie - Polska - od 1989 r.; Nauczyciele informatyki - kompetencje; Programy nauczania - historia - Polska - od 1989 r. Sygn. czyt.236671

35. Witkoś, Maria

Szkolne problemy uczniów : spojrzenie psychologa praktyka : varia / Maria Witkoś. - Kraków : "Impuls", 2012. - 111, [1] s. : il. ; 24 cm Zajęcia korekcyjno-wyrównawcze - poradnik; Uczenie się - metody - poradnik; Dziecko zdolne - psychologia - poradnik; Niepowodzenia szkolne - zwalczanie - poradnik; Uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych - nauczanie - poradnik Sygn. 236638, 236639, czyt.236637

36. Wspomaganie

Wspomaganie rozwoju dziecka z ryzyka dysleksji / pod red. Anety Rudzińskiej-Rogoży. - Kraków : "Impuls", 2011. - 142, [1] s. : il. ; 24 cm Czytanie - korekcja - metody; Pisanie - korekcja - metody; Dziecko w wieku przedszkolnym - rozwój psychofizyczny; Dysleksja i dysgrafia - zapobieganie; Niepowodzenia szkolne - zapobieganie - metody Sygn. 236436, 236437, czyt.236435

37. Wychowanie

Wychowanie, profilaktyka, terapia : szanse i zagrożenia / pod red. nauk. Magdaleny Boczkowskiej, Eweliny Tymoszek, Patrycji Zielińskiej. - Kraków : "Impuls", 2012. - 391 s. : il. ; 24 cm Pedagogika resocjalizacyjna; Edukacja zdrowotna; Wychowanie pozaszkolne; Pedagogika społeczna; Wychowanie w rodzinie - Polska - 21 w. Sygn. 236661, 236662, czyt.236660

38. Zastraszanie

Zastraszanie i przemoc szkolna : profilaktyka : podręcznik dla nauczyciela / red. nauk. Monika I. Dąbkowska, Mirosław R. Dąbkowski ; Europejski Międzypaństwowy Program "Daphne". - Toruń : Wydaw. Nauk. Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, 2010. - 222 s. : il. (w tym kolor.) ; 23 cm Przemoc w szkole - zapobieganie - poradnik; Przemoc w szkole - zapobieganie - nauczanie - scenariusze zajęć Sygn. 236439, sygn. 236440, czyt.236438

39. Zawistowska, Alicja

Horyzontalne nierówności edukacyjne we współczesnej Polsce / Alicja Zawistowska. - Wwa : "Scholar", 2012. - 229 s. : il. ; 24 cm Kształcenie - Polska - od 1989 r.; Selekcja szkolna - Polska - od 1989 r.; Nierówności społeczne - a szkolnictwo - Polska - od 1989 r.; Dostęp do oświaty - Polska - od 1989 r.; Wychowanie pozaszkolne - Polska - od 1989 r. Sygn. czyt.236681

40. Zbróg, Zuzanna

Identyfikowanie i zaspokajanie potrzeb społecznych w niepublicznych szkołach podstawowych / Zuzanna Zbróg. - Kraków : "Impuls", 2011. - 308 s. : il. ; 24 cm Uczniowie szkół podstawowych - socjologia - Polska - 21 w.; Motywacja - badanie - Polska - 21 w.; Rodzice - a szkolnictwo - socjologia - Polska - 21 w.; Szkolnictwo niepubliczne - Polska - od 1989 r.; Szkolnictwo podstawowe - socjologia - Polska - 21 w.; Interakcje społeczne - szkolnictwo - Polska - od 1989 r.; Szkolnictwo niepubliczne - socjologia - Polska - 21 w.; Nauczyciele szkół podstawowych - socjologia - Polska - od 1989 r.; Świętokrzyskie, województwo - szkolnictwo i oświata - socjologia Sygn. 236589, czyt.236588

Oprac. Małgorzata Trembowelska - BP CEN w Koszalinie